

کارگران جهان متحد شوید!

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.
منصور حکمت

شماره ۲۵۸
۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۴
۴ مه ۲۰۰۵

ایسکرا

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

اول مه ۸۴ یک پیروزی مهم طبقه
کارگر و کمونیسم کارگری

صفحه ۵

پیام حمید تقوائی به کارگران ،
فعالین و سازماندهندگان اول مه

صفحه ۳

قطعهنامه کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای
آزاد کارگری
به مناسبت اول ماه مه

صفحه ۴

اول ماه مه در شهرهای کردستان

صفحه ۲

قطعهنامه کمیته برگزار کننده
مراسم اول مه سنندج

صفحه ۳

یک حرکت با شکوه و تاریخی

صفحه ۳

اساس سوسیالیسم انسان است

صفحه ۶

ایسکرا برگزاری با شکوه مراسمهای اول ماه مه را به کارگران ، فعالین کارگری
و آزادیخواهان تبریک میگوید

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

سردبیر
ایسکرا
منصور فرزاد

Tel: 0046 73 770 64 54
E.mail:
mansoorfarzad@yahoo.se

دبیر
کمیته کردستان
محمد آسنگران

tel: 0049 1633458007
E.mail:
asangaran@aol.com

تلویزیون
کانال جدید
۱۰ شب

Satellite: Telstar12

Center Frequency:
12608MHz

Symbol Rate:19279

FEC:2/3

Polarization:Horizontal

رادیو انترناسیونال

۹ هر شب

رادیوی قوی با پوشش
سراسری در ایران

صدای آزادی ، صدای حقیقت
صدای کارگر، صدای انسانیت
به همه طول موج
رادیوی را معرفی کنید

۲۱ متر برابر

با ۱۳۸۰۰ کیلو
هرتز

ایسکرا

چهارشنبه ها منتشر
میشود

کارگران سندج به استقبال اول مه رفتند

و بر خواسته‌های خود تاکید کردند. کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ضمن حمایت از این اقدامات، از تلاشها و زحمات همه دست اندرکاران این حرکت قدردانی میکند. ما همه مردم سندج را فرا میخوانیم که فردا اول مه هرچه وسیع تر در مقابل اداره کار تجمع کنند. باید در دست هم دهیم و روز اول مه را به روز قدرت نمایی جنبش برابری طلبانه مردم و روز آزادی و برابری تبدیل کنیم.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ۱۰ اردیبهشت

کارگران سنندج با نصب پلاکادهای بزرگ و پخش فراخوان در سطح شهر فضای شورانگیزی در سنندج ایجاد کرده اند. پلاکارد شورای کارگران نساجی سنندج، اطلاعیه و فراخوان کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری، پلاکارد تبریک اول مه کارگران سنندج در خیابانها و در محل عبور و مرور مردم وسیعاً نصب شده است. فضای شهر کاملاً متفات از روزهای قبل است. هزاران نسخه فراخوان به مناسبت برگزاری اول مه در مقابل اداره کار و در سطح شهر پخش شده است. بر اساس تصمیم کمیته اول مه سنندج فردا قرار است کارگران و مردم در مقابل اداره کار تجمع کنند

کارگران روز اول مه در سنندج را در محاصره نیروهای انتظامی گرامی داشتند

شروع کند نیروهای انتظامی مانع سخنرانی شدند. کارگران شروع به اعتراض کردند و دخالت سرکوبگران را محکوم کردند. مامورین انتظامی در برابر خشم و اعتراض کارگران گفتند ما مخالف مراسم نیستیم. آنها از کارگران خواستند به مراسم دولتی که در سالن فجر بود بروند. کارگران از فرصت استفاده کردند و راهپیمایی در خیابانهای شهر را شروع کردند. کارگران در حالیکه تعداد قابل توجهی پلاکارد به مناسبت اول مه و حاوی برخی مطالبات مهم کارگران در دست داشتند از مسیر چهار راه شریف آباد، خیابان ادب، دانشگاه آزاد،

از ساعت ۱۰ صبح به فراخوان کمیته اول مه در سنندج بیش از ۵۰۰ نفر از کارگران در مقابل اداره کار این شهر جمع شده بودند اما نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی کارگران را در محاصره گرفته بودند و مانع پیوستن مردم به این تجمع شدند. اما کارگران با شور و شوق روز کارگر را گرامی داشتند و مراسم با یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان شروع کردند.

قرار بود تعدادی از فعالین کارگری سخنرانی کنند اما موقعی که اولین سخنران، شیث امائی یکی از نمایندگان کارخانه نساجی کردستان میخواست سخنرانی اش را

ششم بهمن، به طرف سالن فجر حرکت کردند. پلاکادهای بزرگ در حمایت از مطالبات کارگران کاشان و فیلور که خواهان ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد بودند از جمله پلاکادهای این راهپیمایی بود که تاکید بر اتحاد و هم سرنوشتی کارگران بود. در مسیر این راهپیمایی که حدود یک ساعت طول کشید قطعنامه کارگران سنندج بوسیله یکی از فعالین کارگری به اسم محمد نعمتی خوانده شد. بند بند این قطعنامه با کف زدن حضار مورد تایید قرار گرفت.

در مقابل سالن فجر نیروهای انتظامی از کارگران خواستند که پراکنده شوند. این تصمیم و تهدید نیروهای انتظامی مورد اعتراض کارگران قرار گرفت. کارگران از پراکنده شدن خودداری کردند. در این

میان یکی از کارگران اخراجی نساجی شروع به سخنرانی کرد و توجه همه را جلب نمود. او علیه اخراج کارگران و بیکارسازی و مسائل مبرم کارگران سخنرانی پر هیجانی ایراد کرد. بلافاصله یک زن کارگر شروع به سخنرانی کرد و به عنوان یک زن کارگر از مشقات و ستم و استعمار کارگران سخن گفت و سیاستهای ضد کارگری دولت و کارفرمایان را محکوم نمود. این سخنرانی ها که با شور و حرارت انجام شد مورد استقبال گرم کارگران قرار گرفت.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ اردیبهشت ۸۴، اول مه ۲۰۰۵

مراسم اول مه در سقز و بوکان

مراسم مستقل به کارگران داده نشد. سخنرانی محمود صالحی مورد تشویق شرکت کنندگان قرار گرفت. او در ادامه سخنرانی دستگیری شب قبل کارگران بوکان را محکوم کرد. در بوکان شب قبل از اول مه در حین پخش فراخوان به مراسم اول مه یکی از کارگران به اسم اسماعیل خودکام دستگیر شده بود و مورد اذیت و آزار قرار گرفت. دونفر از همکاران او هم بعداً بازداشت گردیدند. اما همان شب با اعتراض مردم رویرو شدند و مامورین اطلاعات ناچار به آزاد کردن آنها شدند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران دستگیری کارگران و ممانعت از مراسم مستقل کارگران را محکوم میکند.
کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

در میتینگ اول مه کرمانشاه و علیرغم فضای شدت پلیسی دو هزار نفر شرکت کردند

اما نیروهای انتظامی و وزارت اطلاعات کارگران را در محاصره خود داشتند و از سخنرانی فعالین کارگری جلوگیری کردند.

عصر امروز حدود ۲۰۰۰ نفر به دعوت کمیته پیگیری تشکل های کارگری برای بزرگداشت اول مه روز جهانی کارگر در محل پارکینگ شهرداری کرمانشاه تجمع کردند.

پیام حمید تقوائی به کارگران ، فعالین و سازماندهندگان اول مه

کارگران آزاده!

اول مه امسال روز عرض اندام طبقه کارگر و کمونیسم کارگری در ایران بود. وسعت تجمعات و راهپیمائی ها و مراسم و جشنهای کارگری در تهران و تبریز و سنجندج و اهواز و آبادان و ماهشهر و کرمانشاه و ده ها شهر دیگر و مضمون رادیکال و ضد سرمایه داری سخنرانی ها و قطعنامه ها و بیانیه های طرح شده در این تجمعات، نشانگر حضور قدرتمند جنبش کارگری در جامعه و گرایش رادیکال سوسیالیستی در این جنبش است.

رقای کارگر!
شما با طرح روشن و فوری و مبرمی خواسته های پایه ای و فوری و مبرمی

چون افزایش حداقل دستمزدها به ۴۵۰ هزار تومان و حق بی قید و شرط تشکل و اعتصاب در تجمعات و راهپیمائیها و قطعنامه های اول مه گام بلندی در تعرض اقتصادی و سیاسی علیه دولت و کارفرما بجلو برداشتید. شما مراسم دولتی را در تهران و تبریز به ضد خود تبدیل کردید و بساط فرسنگانی و خانه کارگر و شوراهای اسلامی را در هم پیچیدید، و با طرح خواسته های پایه ای و سراسری کارگران در اهواز و ماهشهر با نام "انجمن آزادی و برابری جنوب خوزستان" عملا پوچی و بی ثمری تشبثات ناسیونالیستی و قوم پرستانه حکومت و نیروهای ناسیونالیست فارس و عرب را به

همگان نشان دادید. درود بر شما! کارگران! اول مه امسال جلوه ای از قدرتمائی آن نیروی عظیمی بود که میتواند خود و با خود تمام جامعه را از نکبت تبعیض و استثمار و نابرابری و فقر و محرومیت سرمایه داری رها سازد و آزادی و برابری و سوسیالیسم را در ایران متحقق کند. اول مه امسال به همگان نشان داد که نیروی تعیین کننده و کارساز جنبش سرنگونی، نیروی که با شعارهای "سوسیالیسم راه رهایی ماست" و "سوسیالیسم دوی درد مردم" و "سوسیالیسم بپا خیز برای رفع تبعیض" در این جنبش نمایندگی میشود، بپا خاسته و به میدان آمده است.

کارگران!

اول مه امسال مهر جنبش و حزب کمونیسم کارگری را برخورد داشت. مبارزه بی وقفه ما علیه حکومت اسلامی چپاولگران سرمایه دار، مبارزه بی وقفه ما علیه مذهب و قوم پرستی و ناسیونالیسم در حکومت و در نیروهای اپوزیسیون راست آن و بالاخره پافشاری ما بر انقلاب و سوسیالیسم و بر افراشتن پرچم "آزادی و برابری و حکومت کارگری"، که در شکل اولیه "برابری، برادری، حکومت کارگری" پرچم مارش عظیم کارگران در اولین مه پس از انقلاب ۵۷ بود، همه اینها در اول مه امسال در یک مقیاس وسیع اجتماعی به ثمر نشست، نمایندگی

با آرزوی پیشروهای بیشتر و پیروزی های عظیم تر!
زنده باد اتحاد کارگران، زنده باد حزب، زنده باد سوسیالیسم!

حمید تقوائی

دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران
۳ مه ۲۰۰۵
اردیبهشت ۱۳۸۴

قطعنامه اول مه (روز جهانی کارگر) ۲۰۰۵ سنندج

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر!

اطلاعیه شماره ۱۱

در راهپیمائی امروز کارگران سنندج قطعنامه زیر توسط یکی از کارگران بنام محمد نعمتی قرائت شد که با استقبال کارگران مواجه شد. این قطعنامه تاکید بر هم سرنوشتی و اتحاد کارگران در سراسر جهان، کیفرخواست کارگران علیه نظام سرمایه داری و حاوی بسیاری از خواسته های مهم طبقه کارگر در ایران است. از افزایش بالای دستمزد و تعیین دستمزد توسط نمایندگان واقعی و منتخب مجامع عمومی کارگران تا بیمه بیکاری، از آزادی بیان و تشکل و اعتصاب تا محکوم کردن تهدید و اذیت و آزار فعالین کارگری، از کاهش ساعت کار به ۳۰ ساعت در هفته تا ممنوعیت کار کودکان، از برسمیت شناخته شدن مجامع عمومی در ساعت و محیط کار تا تعطیل رسمی اول مه و آزادی کامل تجمع و جشن و مراسم اول مه، از رسیدگی به مساله مسکن تا محکومیت اخراج و نیز حمایت از مبارزه معلمان و پرستاران در این قطعنامه مطرح شده است، مطالباتی که موضوع اعتراض و مبارزه هرروزه کارگران با سرمایه

داران و حکومت اسلامی است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴

اول مه (روز جهانی کارگر) ، روز اعلام اتحاد جهانی طبقه ما برای مقابله با این دنیای وارونه است. روز اعلام کیفرخواست طبقه کارگر جهان علیه کلیت نظام سرمایه داریست. در این روز کارگران در اقصی نقاط جهان رژه میلیونی خود را علیه نظام سرمایه داری که عامل تمام محرومیتها و مشقات، فقر و گرسنگی، بیکاری و بی مسکنی، فساد و فحشا و رنج و تباهی است، به نمایش میگذارد.

برای سرمایه سود حکمت همه چیز است و رفاه و خوشبختی و امنیت جسم و جان انسانها را در حصار سود و منفعت شخصی به بند کشیده است.

در این روز ما برای احقاق حقوق انسانیمان جمع شده ایم و اعلام می کنیم که در میان ما ، رنگ، نژاد، قومیت، جنسیت مبنای تمایز نیست. همه ما انسانیم و در سرنوشت هم شریک. ما خود را هم سرنوشت و همسنگر مبارزه کارگران در سراسر جهان و مبارزه

همه انسانهای آزادیخواه می دانیم . ما در این روز اعلام میکنیم که دیگر هیچ کس حق ندارد خود را مالک جسم و جان کارگران بداند و مرگ و زندگی مان را تعیین کند.

در این راستا و تا رسیدن به یک زندگی مرفه و شایان شأن انسان، ما کارگران رثوس مطالبات خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

۱- دستمزد کارگران فوراً و بدون قید و شرط افزایش یافته و حداقل دستمزد به یک و نیم برابر خط فقر برسد. تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین افزایش دستمزد نمایندگان واقعی کارگران و منتخب مجامع عمومی آنهاست.

۲- عدم پرداخت به موقع حقوق و مطالبات کارگران جرم محسوب شده و حقوق معوقه کارگران باید فوراً پرداخت شود.

۳- ساعات کار کارگران باید به ۳۰ ساعت در هفته کاهش یابد و هر گونه اضافه کاری اجباری ممنوع گردد.

۴- قرارداد های موقت کار تعرض به پایه ای ترن حقوق کارگری و به شدت ضد انسانیتست.

بین ماده از قانون باید فوراً

برچسبیده شده و کلیه قراردادهای موقت به استخدام رسمی تبدیل شود.

۵- معافیت کارگاه های زیر پنج و ده نفر از شمول قانون کار را شدیداً محکوم کرده و باید لغو گردد.

۶- تعدیل نیرو و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم و کارگران اخراجی باید فوراً به محل کار خود بازگردانده شوند.

۷- اعتصاب و اعتراض حق ماست. ما حق خود میدانیم در مقابل پامال شدن حقوق صنفی و اجتماعی خود دست به اعتصاب بزنیم.

۸- آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، مطبوعات و تشکل حق همه است. کارگران باید بتوانند تشکلهای آزاد کارگری و سراسری خود را تشکیل دهند. و در همین راستا از فعالیت کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری پشتیبانی میکنیم.

۹- ایجاد اشتغال و بیمه بیکاری مکنی برای افراد بالای ۱۶ سال اعم از زن و مرد با حقوق برابر باید فوراً متحقق شود.

۱۰- برپایی مجامع عمومی کارگری در ساعت و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود.

۱۱- هر گونه تهدید، فشار و مزاحمت، تبعید و دستگیری و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم است. محاکمه فعالین کارگری سقز باید فوراً متوقف شود.
۱۲- کار کودکان ممنوع و جرم تلقی شود. برخورداری کودکان از محیطی امن و سرشار از شادی و نشاط و امکانات آموزشی، بهداشتی و رفاهی حق کودکان است.
۱۳- ما از مبارزه معلمان و پرستاران حمایت میکنیم و خواستار آنیم که مطالبات این شریفترین انسانهای جامعه، فوراً پذیرفته شود.

۱۴- مسله نداشتن مسکن و بیخانمانی یکی از بزرگترین معضلات کارگران است که باید به آن رسیدگی شود.

۱۵- روز اول مه، روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی و عمومی اعلام شود. کارگران باید بتوانند بدون احتیاج به کسب مجوز و بدون دخالت پلیس اجتماع کنند و مراسم و جشن کارگیشان را بر پا کنند.

پرولتاریای جهان متحد شوید!
زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

کمیته برگزار کننده مراسم اول مه سنندج
۱۱ اردیبهشت ۸۴

محمد آسنگران

asangaran@aol.com

اول ماه مه امسال يك نقطه عطف در جنبش کارگری و يك گام بسیار مهم به جلو علیه سرمایه و علیه حکومت اسلامی و تشبیت هژمونی چپ در جامعه بود.

در این روز کارگران وسیعاً به میدان آمده و کیفر خواست خود را علیه حکومت اسلامی، نظام سرمایه داری و استثمار، اعلام کردند و با قدرت خواهان محو این شرایط برده وار و لغو کار مزدی شدند. این يك نقطه عطف مهم در جنبش کارگری در ایران است.

برهم زدن سخنرانی هاشمی رفسنجانی، دفاع علنی و آشکار بسیاری از تجمعات کارگری از خواست ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد، به میدان آمدن کارگران در خوزستان و اصفهان و تهران و سنندج و برگزاری مراسمهای بزرگ، دفاع علنی کارگران در تبریز و کرمانشاه، کاشان، و کارگران فیلیور تهران از خواست ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد و دفاع کارگران سنندج از مطالبه کارگران فیلیور و کاشان... همه و همه نشان داد که چپ در سطح وسیع و عمومی مهر خود را بر جنبش طبقه کارگر زده است. و این برای ما، برای همه آزادیخواهان و کمونیستها، باعث شور و شغف فراوان و برای دولت و سرمایه داران و گروههای رنگارنگ راست دولتی و اسلامی و ملی و مذهبی گرفته تا سلطنت طلب و غیره باعث ترس و وحشت عظیمی شد. قطعنامه های کارگران، سخنرانیهای علنی و باشکوه فعالین و رهبران کارگری، حضور زنان در مراسمها و سخنرانیها، از جمله سخنرانی شور انگیز يك زن در مراسم راهپیمایی کارگران در سنندج، دفاع از کلیت حقوق انسانی کارگران و همه مردم ایران، همه و

اول مه ۸۴ يك پیروزی مهم طبقه کارگر و کمونیسم کارگری

همه نشان داد که کمونیسم و کارگر در ایران و در این مراسمهای توده ای و بزرگ چفت و عجین شده است. اینرا هیچ دیکتاتوری نمیتواند از جنبش کارگری و از تاریخ مبارزات کارگری بریاید و یا حذف کند. این اتفاق بزرگ را، این تحول عظیم اجتماعی را به همه کارگران، به دست اندرکاران این مراسمها و حرکات در سراسر ایران، تبریک میگویم و دست همه فعالین این جنبش بزرگ اجتماعی و این حرکت تاریخ ساز را به گرمی می فشاریم. ارزیابی اول مه امسال از زوایای مختلف، باید امر همه ما باشد. باید به درسهای این حرکت، به تاثیرات آن و به نکات مثبت چنین حرکتی پرداخت و باید این دستاورد را تشبیت کرد. در این نوشته میکوشم به گوشه هایی از این امر بپردازم.

جنبش کارگری در مقابل حکومت اسلامی، بهم زدن جلسه رفسنجانی چند هزار کارگر در ورزشگاه آزادی، با شعارهای رادیکال خواهان حقوق حقه خود شدند، خانه کارگر و عوامل شناخته شده ضد کارگر و حکومتی سعی داشتند این حرکت و تجمع را به يك صحنه مشتمل کننده انتخاباتی به نفع رفسنجانی تبدیل کنند. کارگران اعتراض کردند، شعار دادند و سخنرانی رفسنجانی بهم خورد. رفسنجانی دو روز بعد در مصاحبه با خبرنگاران گفت: "کارگران توهین کردند، نیامدم". تیتیر برخی از رسانه ها در این مورد چنین بود "کارگران سخنرانی هاشمی رفسنجانی را بهم زدند". این جمله بی اختیار همگان را یاد کنفرانس برلین می انداخت. کنفرانس برلین در قلب تهران و این بار از سوی کارگران علیه سران حکومت اسلامی اتفاق افتاد. علاوه بر این در هر جایی که تجمع و تحرکی بود کارگران آمده بودند که

بگویند زندگی این چنینی را نمیخواهند.

کارگران در اعتراض به گرو گرفته شدن حقوقشان، در اعتراض به توهین و تحقیر روزمره به آنها و در اعتراض به بردگی کامل به میدان آمدند و اعلام کردند که این در شان انسان این قرن نیست. آمده بودند تا کیفرخواست چپ و رادیکال خود را اعلام کرده و اولتیماتومی جدی به دولت بدهند. این شعار کارگران در يك تجمع اعتراضی در تهران جالب بود. "دولت خدمتگزار" سر به سر ما نگذار!

از روز بعد از اول مه فضا در ایران بیشتر از پیش به نفع چپ عوض شد. این يك جامعه متلاطم و انقلابی است که به هیچ چیز جز سرنگونی حکومت و در عین حال به هیچ چیز جز تغییرات انقلابی و عمیق راضی نمیشود. سوسیالیسم راه رهایی ماست، شعار فردای ماست؛ سوسیالیسم بیا خیز برای رفع تبعیض! شعار این حرکات بود و در ابعادی اجتماعی خواست و شعار سوسیالیسم مطرح شد. جنبش کارگری و کمونیسم در ابعادی اجتماعی با هم چفت شدند.

اول مه امسال نقطه پایانی بود بر چندین دهه جدایی "کمونیسم" و کارگر. بالاخره فعالیت و تقلائی گرایش کمونیسم کارگری و حزب کمونیست کارگری به بار نشست. اول مه امسال این تصویر دوگانه دیده نمیشد. جنبش کارگری و کمونیستی در همان قامتی که باید میبود به میدان آمد و در ابعادی اجتماعی بر هم منطبق شدند. این دو جنبش جدا از هم به تاریخ پیوست. اول مه امسال نقطه پایانی بود بر جدایی کارگر و آنچه که "کمونیسم" خوانده میشود. فعالیتهای عظیم و تقلاهای مهم منصور حکمت و کمونیسم رادیکال و بی تحفیف، رادیکالیسم کارگری و کمونیسم را توده ای کرد.

تسلط گرایشات غیر کارگری در جنبش کارگری ایران، در اول مه امسال بطور آشکاری به نفع کارگر و کمونیسم کارگری کنار زده شد. اکنون جنبش کارگری و کمونیسم کارگری با سیاست، پلاتفرم، و رهبران علنی و شناخته شده اش پا به میدان مبارزه و سیاست گذاشته است. این سیر روبه پیش تقریباً غیر قابل برگشت شده است.

آنچه در اول مه امسال دیده شد يك جهت، يك پرچم و يك خط دست بالا داشت. کمونیسم کارگری.

نقد سرمایه و به مصاف طلبیدن نظام سرمایه داری و نفی استثمار برای رهایی انسان در اول مه امسال گرایش مسلط در جنبش کارگری بود. امسال آشکارتر از همیشه طبقه کارگر با پرچم سرخ و با پرچم سوسیالیسم کارگری به میدان آمد. پرچمی که نه توهمی به سرمایه ملی دارد و نه رنگ و بوی وطنی داشت. در جلو صف کارگران در سنندج شعار "کارگران جهان متحد شوید!"

نشان داد که سوسیالیسم امر امروز طبقه کارگر شده است. این شعار نشان داد که قوم پرستی، ناسیونالیسم، ملیت و نژاد پرستی حاشیه ای شده است. يك بار دیگر جایگاه و قدرت این جنبش انسانی جامعه را تکان داد. این جنبشی که در ایران پا به میدان گذاشته است، جنبشی جهانی و انترناسیونالیست است. کارگران رسماً و علناً در قطعنامه هایشان اعلام کردند که ملیت، نژاد، رنگ پوست، مذهب و جنسیت مبنای تمایز انسانها نیست. رسماً و علناً اعلام کردند که برای تغییر جامعه و برای ساختن يك دنیای بهتر به میدان آمده اند.

جنبش اول مه امسال نقطه عطفی در جنبش کارگری بود که بی سابقه و شور انگیز است. در هیچ تاریخی در ایران کمونیسم و کارگر تا این حد با هم چفت نبوده است. حتی در اوج انقلاب سال ۵۷ و فضای باز سال ۵۸ هم این جنبش قابل مقایسه با شرایط امروز نیست. در اول مه ۵۸ بزرگترین راهپیمایی در تهران اتفاق افتاد، اما پرچم آن به سنتها و گرایشات غیر کارگری و غیر کمونیستی آغشته بود. آن هنگام در ابهام و نا روشنی و بی برنامه گی کامل بسر میبرد. آن هنگام این طبقه حزب خودش را نداشت. شفافیت و افق آن جنبش با جنبش امروزی طبقه کارگر قابل مقایسه نیست. برای اولین بار در تاریخ جنبش کارگری، کمونیسم مارکس و منصور حکمت و رهایی انسان به معنای وسیع کلمه پرچم علنی و رسمی طبقه کارگر شده است. برای اولین بار طبقه کارگر ایران و حزیش نبضشان با هم زد. برای اولین بار پرچم کمونیسم مارکس که در بعد از انقلاب ۵۷ تعداد معدودی آنرا در

دست داشتند، به شکلی توده ای و کارگری در ایران به اهتزاز در آمد.

اما این اتفاق رعد و برقی در آسمان بی ابر نبود. پایه های تئوریک و سیاسی این جنبش بیش از دو دهه است که در عرصه های متعدد اجتماعی، سیاسی و طبقاتی صیقل خورده است. گرد و خاک جنبشهای دیگر کنار زده شد و جنبش مستقل طبقه کارگر و اهداف این جنبش زیر نور گرفته شد. با این وجود آنچه که ما در اول مه امسال شاهد آن بودیم تنها نوک يك کوه یخ است که نمایان شده است.

علیرغم تلاش بیش از دو دهه نسلی از کمونیستهای ایران برای تغییر جایگاه اجتماعی کمونیسم، سازماندهی و آمادگی برای اول مه امسال موضوع کنکرتی است در این مقطع، که مدتها قبل از اول مه آغاز شد. این آمادگی و خودآگاهی فعالین کارگری تجارب ارزنده ای در بر دارد که باید به آن پرداخت. تدارک و آمادگی فعالین کارگری برای اول مه!

حدود دو ماه قبل از روز جهانی کارگر ما شاهد جنب و جوش فعالین کارگری برای استقبال از این روز بودیم. در اکثر مراکز کارگری، فعالین و رهبران عملی بحث چگونه و کجا برگزار کردن مراسمهای اول مه شروع شد.

تا آنجا که ما امکان ارتباط با این دوستان را داشتیم و تا آنجا که رسانه های ما قابل دسترس مردم و بویژه فعالین کارگری بود، تلاش کردیم که این سیاست را توده گیر کنیم که: مراسمهای اول مه امسال باید مستقل از خانه کارگر و عوامل دولتی باشد. ما تلاش کردیم این توقع را بوجود بیاوریم که این مراسمها، توده ای و در خیابانها بر پا شوند و... خوشبختانه اکثر فعالین و رهبران عملی کارگران در این جهتگیری با ما هم صدا بودند.

فعالین کارگری بویژه گرایش رادیکال و سوسیالیست تلاش کرد که گرایشات دیگر را هم قانع کند که سیاست رادیکالی را در پیش بگیرند. و تا حدود زیادی در این امر موفق شد. چنانچه کل حرکت اول مه امسال با پرچم و سیاست سرخ تداعی شد. علاوه بر این آنجا که گرایشات دیگر با خط و سیاست دیگری تداعی میشدند پرچم شان کم رنگ و یا بیرنگ گردید. حتی

آنهايي که سوسيالیسم ريشان ميداد ناچار به تکرار شعار سوسيالیسم شدند. از اين تاريخ به بعد فکر نيکنم ديگر هيچ جرياني که خود را چپ بنامد جرات کند بگويد که تعداد کسانی که شعار سوسيالیسم راه رهایی ماست و... سردانند کم بودند و يا مهم نبودند.

امروز ديگر سران رژيم اسلامی و نيروهای راست جامعه هم نمیتوانند بگویند کمونیستها حضور ندارند. آنها اعلام کردند که کمونیستها فريبکار و مشکوک هستند. تلویزیونهای سلطنت طلب ما را مشکوک خواندند. گفتند اين چگونه است که در رژيم اسلامی اين کمونیستها علناً به ميدان آمده اند، آنها تلاش میکنند که اين را به توطئه رژيم مربوط کنند. حزب توده، جريانات حاشيه حکومت و جناحهای حکومت تلاش کردند کنفرانس برلين را هم به همکاری حزب کمونیست کارگری و جناح مقابل خود مربوط کنند. اگر ما از نظر آنها مشکوک هستیم، آنها اصلاً

مشکوک نیستند. آنها نيروهای راست و ارتجاعي هستند که امتحان پس داده اند. مردم آنها را می شناسند و نمیخواهند.

فعالين کارگری قبل از اول مه قطعنامه هایشان، مطالباتشان و شعارها و سازماندهيشان را به دقت پيش بردند، قانع کردند، نيرو بسيج کردند و همه احتمالات ممکن را پيش بينی و راههای مقابله با آنها بررسی کردند. کاری که فعالين کارگری در اين مدت انجام دادند تاريخی بود. اين تجربه موفق درسهای زيادی در بر دارد. اميدوارم که فعالين کارگری خود با جزئیات بيشتری آنها مکتوب کنند.

رژيم جمهوری اسلامی با استفاده از نيروهای امنیتی و انتظامی تلاش کرد که فضای اول مه را محدود کند. تلاش کرد که مجوز برپایی مراسم ندهد. تلاش کرد که با تهديد و ايجاد فضای رعب و وحشت مانع برپایی

از ميان گزارشات اول مه که به حزب کمونیست کارگری ايران رسیده است:

گردهمایی کارگران در استادبوم دوازده هزار نفری آزادی
بدنبال اعلام خانه کارگر مبنی بر راهپيمايي کارگران در روز اول ماه مه که مکان شروع آن چهارراه ايران خودرو اعلام شده بود نيروهای انتظامی مستقر در محل بلافاصله هر مراجعه کننده ای را با اعلام اينکه دو كيلومتر پايين تر بايد بروند و ايجاد سردرگمی نهايتاً به سه راه ارج هدايت نموده و کارگران از راه رسیده از محل اين سه راه به سمت استادبوم شروع به راه پيمايي ميکردند. راهپيمايي طوری تنظيم شده بود که کارگران عملاً در دسته‌های جدا گانه طول اين مسير را راهپيمايي ميکردند. در طول اين مسير که از قبل با بلندگوهای بسيار قوی برای اعلام شعارهای خانه

کارگر پوشش داده شده بود باعث شد تا کارگران شعارهای خود را ندهند. با رسيدن هر دسته از کارگران به محل آنها را به داخل استادبوم هدايت ميکردند. همه کارگران به طرح مسئله انتخابات از طرف خانه کارگر در اين مراسم معترض بوده و ابراز ميداشتند که امروز روز ماست اما اينها به دنبال تبليغات انتخاباتی هستند.

در مصاحبه‌ای که توسط صدا و سيما با یکی از کارگران شد وی ابراز داشت که حداقل دستمزد ما بايد ۴۵۰۰۰ تومان باشد که با استقبال و کف زدن کارگران مواجه گرديد. اين مراسم که برای تبليغات انتخاباتی رفسنجانی و داغ کردن تنور انتخابات ترتيب داده شده بود با اعتراض کارگران عملاً نتوانست برنامه‌های خود را پيش ببرد و با خروج اعتراضی کارگران از سالن نتوانست به اهداف خود برسد. به

مراسمهای اول مه بشود. اما کارگران و رهبران کارگری بدون اينکه منتظر اجازه رژيم اسلامی بشوند مراسمهایشان را سازمان دادند. تراکتها را نوشتند. پلاکادها را به در و ديوار خيابانهای شهرها نصب کردند. محل مراسمها را اعلام و جامعه را از حضور و تصميم خود مطلع نمودند.

خانه کارگر و مسئولين دولتی با برگزاری مراسمهای دولتی تلاش کردند که مبارزات و اعتراضات کارگری در اين روز را مهار و محدود کنند. اما آنجا که مراسمی را هم سازمان دادند، کنترل از دستشان در رفت و با سری افکنده در مقابل راديکالیسم توده ای امکان عکس العمل از آنها سلب شد. نمونه برجسته آن ورزشگاه آزادی بود که حضور رفسنجانی را با دبدبه و کبکبه اعلام کردند اما اعتراض کارگران و اقدام به موقع تخليه محل مراسم، آنها را ناچار به لغو برنامه نمود. گفتند رفسنجانی در راه است اما هرگز نرسيد.

در تبريز خانه کارگر موفق نشد قطعنامه دفاع از رژيمش را به کارگران تحمیل کند. در مقابل آنها، کارگران قطعنامه راديکال خود را در مراسم مربوطه پخش کردند و مراسم غير قابل کنترل شد.

در سنندج مراسم اول مه در مقابل اداره کار با دخالت نيروهای انتظامی نيمه تمام ماند. اما کارگران راهپيمايي و مارش خيابانی را شروع کردند. مارش خيابانی کارگران در نوع خود سنت تازه ای بود که به رژيم اسلامی تحمیل شد. قبلاً در اين شهر عادت بر اين بود که در سالنها مراسم برگزار ميشد. امسال فعالين کارگری با تشکيل مراسمشان را نه در سالن که در خيابان برگزار کنند و اين حرکت تازه را آغاز کردند.

در دانشگاه تهران و سينما فردوسی در کرمانشاه و سنندج و کامياران، و چندين شهر ديگر "کميته پيگيري تشکلهای آزاد کارگری" با وجود اينکه هنوز نوپا و

هنگام ورود صادقی يك نفر موبایل بدست بدنبال ايشان فریاد ميزد صادقی صادقی حمايت ميکنيم که اين امر با برخورد سرد و نگاههای خشکين کارگران توأم بود بطوری که صادقی به هنگام خروج مورد اعتراض شديد کارگران قرار گرفته و یکی از آنها به سمت وی حمله ور شده و وی را مورد ضرب و شتم قرار داد. فضای بشدت اعتراضی باعث شد که علیرغم اينکه قبلاً اعلام شده بود رفسنجانی در اين مراسم حضور پيدا خواهد کرد وی جرات حضور در اين مراسم را بخود ندهد. هنگام سخنرانی صادقی و محبوب کارگران آنها را هو کرده و مانع سخنرانی آنها ميشدند. همچنين در اين مراسم کارگران قزوین، ساوجبلاغ و کميته پيگيري بطور مستقل اطلاعيه‌ها و تراکتهاي خود را پخش کردند. شعارهای کارگران در اين مراسم عبارت بود از:

طبقه کارگر ايران، حزب کمونیست کارگری ايران تبهريک می گوئيم. ما خودمان را برای برگزاری هر چه باشکوه تر اين روز بزرگ آماده کرده ایم. ما فردا از ساعت ۱۰ صبح در خيابانهای شهر سنندج رژه خواهيم رفت و اعلام خواهيم کرد که نظام

سرمايه داری بايد نابود بشود. در اين روز ما اعلام خواهيم کرد که اساس سوسيالیسم انسان است .. عزيزان برای همگيمان آرزوی پيروزی داريم . از طرف جمعی از کارگران نساجی کردستان، نساجی شاهو، پریز،

تازه متولد شده بود اما نقش بزرگی در سازماندهی کارگران و تقويت راديکالیسم کارگری داشت.

کارگران ايران خودرو قبل از اول مه اعلام کردند که کارخانه تعطيل است. مدیریت که قصد نداشت اين روز را تعطيل کند در مقابل عمل انجام شده ناچار به تعطیلی کارخانه شد. کارگران پالایشگاه نفت اصفهان، و کارگران اهواز، آبادان، ماهشهر، بهشهر، کارگران پتروشیمی کرمانشاه و تجمع ۲۰۰۰ نفری در پارکينگ شهرداری و... همگی در اين روز فضای جامعه را چنان متحول کرده بود که زمين را زير پای سرمايه داران و حکومتشان داغ کرد. اين حرکت تنها گوشه ای از حضور و قدرت جنبش راديکال و کارگری در ايران بود.

زنده باد اول مه!
زنده باد سوسيالیسم کارگری!
زنده باد حزب کمونیست کارگری، حزب منصور حکمت

حال ما کن - مجلس قانونگذار حامی سرمايه دار و... بر روی پلاکادها نوشته شده بود ۱۲۲۰۰۰ ده کيلو سيب زمینی و....

یک حرکت با شکوه و تاريخی

کارگران آزاده تهران متحد و هماهنگ استادبوم دوازده هزار نفری را ترک کردند و پوزه رفسنجانی و حکومتها را به خاک ماليدند

کارگران خباز، جمعی از خانواده های کارگران اخراجی، جمعی از معلمين و پرستاران شهر سنندج، جمعی از زنان خانه دار، جمعی از کارگران شهرداری

۱۰ اردیبهشت ۱۳۸۴

رفقای حزب کمونیست کارگری ايران
رفقای تلویزیون کانال جديد

آذر ماجدی عزیز
روز جهانی کارگر را صمیمانه به تمامی کارگران جهان و به حزب

اساس سوسيالیسم انسان است

نامه جمعی از کارگران سنندج به رفقای تلویزیون